

[Hilmar Baunsgaard.]

geringspartiet og venstre synes der ikke at være mulighed.

Nu kan man jo efter temperament beklage eller hilse hr. Poul Hartlings udtalelse velkommen. En ting har han i hvert fald ret i. Der er inden for det sidste års tid oparbejdet meget betydelige økonomiske problemer. Reelt har vi vel ikke haft økonomiske problemer af tilsvarende størrelse siden krisen i 1930'erne, og beløbsmæssigt har vi jo aldrig blot tilnærmelsesvis kendt problemer i et tilsvarende omfang. Man kan, stadig efter temperament, finde det ønskeligt eller uønskeligt, at der markeres en så klar forskel mellem regering og opposition. Personlig finder jeg det ikke ønskeligt, fordi Danmark som bekendt må bygge sin tilværelse på mindretalsregeringer. Der er allerede af den grund ikke plads for den uforsonlige holdning mellem regering og opposition, som præger lande, der har topartisystemer.

Jeg vil også gerne føje til, at jeg derudover i den aktuelle situation ikke finder det acceptabelt, om venstre vil fastholde den af hr. Poul Hartling bebudede linje. Der er jo ikke tale om, at det ensidigt er regeringen og de partier, der siden februar har taget medansvaret for den økonomiske politik, der har skabt de nuværende økonomiske problemer. En meget betydelig del af vor økonomiske problemstilling skriver sig jo fra den kendsgerning, at venstre-regeringen aldrig fik gjort sit regnestykke færdigt. Det står også klart, at venstre-regeringen ingen mulighed havde for at gøre det færdigt, simpelt hen fordi regeringen selv slog sine egne muligheder i stykker, ikke alene politisk, men også tidsmæssigt, da hr. Poul Hartling udskrev valg i januar.

Jeg vil gerne sige dette, fordi jeg tror, det er væsentligt, at man gør sig klart, at hvis dette virkelig er en bebudelse af, at man omkring den økonomiske politik skal have denne hårde, uforsonlige linje, så vil vi nødvendigvis se en gentagelse af, at dette folketing på et ikke alt for sikkert og slet ikke stabilt grundlag skal manøvrere sig igennem nogle overordentlig krævende økonomiske opgaver.

Jeg tror nok, man desværre må sige, at sandheden er, at da venstre havde regeringen, da ville socialdemokratiet ikke ofre meget på samarbejdets alter, fordi man

ønskede at være et alternativ til den sidende regering. Nu er rollerne byttet om, og venstre ønsker altså heller ikke at ofre meget på samarbejdets alter. Det beklager jeg, og jeg gør det ikke mindst under henvisning til de udtalelser, jeg fremsatte i første omgang her om de problemer, der tegner sig. Jeg forstod, at statsministeren var enig med hensyn til angrebene fra venstre og højre side i salen over for demokratiets arbejdsmuligheder. Derfor beklager jeg, hvis et af disse partier, der hverken er placeret i den yderste højre eller yderste venstre side, gør sig delagtig i en polarisering, som jeg ikke kan se er fremmende, hverken for landets økonomiske helbredstilstand eller for demokratiets arbejdsmuligheder.

Derudover har jeg kun et par enkelte bemærkninger til statsministeren og i samme forbindelse til den socialdemokratiske ordfører, hr. Kjeld Olesen. Hr. Kjeld Olesen sagde, at det er ikke acceptabelt i en uafklaret sikkerhedspolitisk situation med ensidige nedskæringer i budgettet på den ene side af denne magtbalance. Det er et synspunkt, jeg godt forstår, men jeg forstår ikke tilføjesen, at det var derfor, det var rigtigt at købe fly. Jeg har sagt, at det eneste, der ikke er holdbart, det er at begrunde det med Danmarks sikkerhedspolitik, at der absolut skulle købes fly nu. Det er ikke holdbart. Der var en periode fra nu af og til 1980, hvor man fik lejlighed til anderledes omfattende at vurdere sikkerhedspolitikken.

Statsministeren gav udtryk for, at det skulle være muligt at lave et nyt forsvarsforlig på et mere beskedent grundlag efter disse flykøb. Det kan jeg ikke anse for realistisk. Jeg må desværre sige snarere tværtimod, for det er jo en kendsgerning, at disse flykøb vil beslaglægge en så stor del af de materielbeløb, der er mulighed for at anvende efter den nugældende forsvarsordning, at det simpelt hen ikke er realistisk at tale om et mere beskedent grundlag. Derfor kan jeg ikke anse denne udtalelse for realistisk.

Jeg bemærkede den appel, hr. Kjeld Olesen rettede til andre partier om at deltage livligt i en samfundsdebat, idet han gjorde opmærksom på, at man i socialdemokratiet havde lagt op til en bred debat om et nyt principprogram for socialdemokratiet. Jeg kan sige, vi har nøjagtigt det samme ar-